

Mời các bạn cùng tham khảo **Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về ông tôi** lớp 8 được chúng tôi chọn lọc và giới thiệu ngay dưới đây nhằm giúp các em học sinh mở rộng vốn từ và tham khảo thêm các ý tưởng cho bài viết của mình.

Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về ông tôi ý nghĩa nhất

Cứ mỗi khi Tết đến, xuân về là cả nhà tôi ai cũng háo hức chuẩn bị về quê. Việc trở về ngôi nhà nhỏ với mảnh vườn rộng của bà và được nghe những lời hỏi thăm ân cần của cô, dì, chú, bác luôn làm tôi có cảm giác ấm cúng và hạnh phúc. Nhưng cũng chính những lúc sum họp gia đình ấm cúng ấy là lúc tôi nhớ ông nhiều nhất. Ông tôi đã mất được hơn ba năm nhưng tôi vẫn nhớ như in hình ảnh của ông. Ông có vóc người cao, dáng đi mạnh mẽ và đôi bàn tay rắn rỏi. Đôi mắt ông tuy không còn tinh nhanh như hồi còn trong quân ngũ nữa, nhưng qua đôi mắt ấy tôi vẫn có thể thấy được tình yêu con, thương cháu vô bờ bến. Nhưng điều tôi thích nhất ở ông là bộ râu xoắn bạc trắng mà hồi nhỏ tôi thường cố vuốt cho thẳng. Mỗi lần như vậy ông chỉ cười như muốn nói: “Cháu ông vẫn còn bé quá”.

Đứa trẻ nào cũng cần phải có một thiên thần hộ mệnh, người sẽ luôn ở bên để xoa đi nỗi sợ hãi và an ủi khi cần thiết hay khích lệ trong lúc khó khăn. Đối với tôi thì thiên thần đó chính là ông. Tuy rằng ông không trẻ và đẹp như những thiên thần mà tôi thường xuyên được nghe nói tới trong các câu chuyện cổ nhưng ông luôn biết cách làm tôi vui và hướng tâm hồn còn non nớt của tôi tới cái thiện, đối với tôi cũng thế cũng đã là quá đủ.

Từ khi tôi còn nhỏ, bố mẹ thường bận công tác xa nên ông là người thường chăm sóc tôi. Nhiều đêm tôi khóc nức nở vì nhớ mẹ, ông ôm tôi vào lòng, kể cho tôi nghe những câu chuyện cổ tích bằng chất giọng Huế nhẹ nhàng và đầm ấm. Tôi rất thích giọng nói của ông, nó trầm và ấm đến kì lạ. Vậy nên ngay khi ông bắt đầu kể chuyện tôi đã cảm thấy ấm áp vô cùng. Những lúc tôi ngã đau, ông thường đỡ tôi dậy, xoa xoa vào chỗ đau rồi ôn tồn bảo: “Cháu nhìn này, chỗ xước này chỉ mấy hôm nữa sẽ khỏi thôi nhưng sau đó cháu sẽ biết đi đứng từ tốn hơn để khỏi ngã”. Và đúng là như thế thật, sau mỗi lần ngã là một lần tôi rút kinh nghiệm để không lặp lại sai lầm.

Khi tôi vào lớp 1, ông tặng tôi con lật đật. Ông bảo con lật đật luôn biết đứng dậy sau khi ngã và ông muốn tôi cũng có phẩm chất đó. Nhẹ nhàng, từng chút một ông đã cho tôi những bài học đường đời đầu tiên để làm hành trang cho mai sau.

Lúc tôi lớn hơn một chút nữa, tôi đã nhận thức được nhiều hơn về tầm quan trọng của việc học. Tôi thường bắt ông ngồi hàng giờ nghe tôi đọc những bài khóa tiếng

Pháp. Mặc dù ông thậm chí chẳng phân biệt được hai từ “tôi” và “anh” của thứ tiếng xa lạ đó nhưng ông

Những ngày sau đó, tôi bắt đầu đi học bằng xe buýt. Tôi dậy thật sớm để đi bộ ra bến xe đầu phố. Mặc dù không còn được ngủ dậy muộn như xưa nhưng tôi không thấy buồn mà lại rất háo hức. Buổi sáng mùa thu thật trong lành, mát mẻ. Bầu trời trong xanh, mây trắng từng đám nối đuôi nhau lững lờ trôi rất êm đềm. Tiết trời đã sang thu nhưng vẫn còn vương lại trên tán lá xanh úa vàng những đốm nắng nhỏ bé, tinh nghịch và thật êm dịu. Bến xe đông người, tôi thấy toàn các anh chị cấp III đứng nói chuyện với nhau rất rôm rả, khuôn mặt ai cũng đều tươi như hoa, sáng láng khiến tôi thấy mình thật đơn độc và tủi thân. Mặc dù không có ai làm gì hay trêu chọc tôi nhưng tôi vẫn cảm thấy rất lạ lẫm và còn ngượng nữa. Tôi không dám đứng lên trên mà cứ nấp đằng sau cái cột điện và mấy người lớn ở phía trước. Từ xa, xe số 16 đi tới càng lúc càng gần tôi hơn. Tôi hồi hộp, nóng lòng chờ đợi mặc dù chỉ còn vài giây nữa là tôi được bước lên xe. Lần đầu tiên đi lên xe buýt, tôi hít thở thật sâu, lấy hết sức mình bước lên. Cái xe mà mọi ngày tôi nhìn thấy thật khác so với hôm nay. Lần trước nó đã xả khói vào mặt tôi. Thật là đáng ghét! Nhưng hôm nay trông nó thật đẹp và cánh cửa xe mở to cho mọi người lên như đón chào tôi vậy, tôi cảm thấy mọi thứ thật là kì lạ. Có lẽ là do hôm đó là ngày đầu tiên tôi tự đi học bằng xe buýt. Những tưởng tôi sẽ ngồi sau xe bố mẹ cho đến hết cấp II, ai ngờ tôi có thể tự mình đi học bằng xe buýt. Vậy là tôi đã chiến thắng được chính mình.

Ngày lại ngày trôi qua, tôi luôn cố gắng dậy thật sớm để đi học cho kịp chuyển xe. Có những hôm tôi còn nhường chỗ cho người già và em nhỏ mặc dù tôi đứng rất mỏi chân. Như vậy là tôi đã làm được những việc có ích, đã biết nghĩ đến người khác quanh tôi. Hồi trước, tôi tưởng rằng đi xe buýt chỉ có những lợi ích đơn thuần cho mình nhưng về sau tôi đã hiểu rằng tôi đã giúp bố mẹ mình bớt vất vả. Bố mẹ mệt nhọc đi làm, nuôi gia đình thì cũng có lúc nghỉ ngơi. Nếu tôi tự đi bộ ra bến để đi xe thì bố mẹ cũng không phải dậy sớm đưa tôi đi học. Hiểu được sự vất vả của bố mẹ, tôi càng thêm yêu và biết ơn bố mẹ hơn bao giờ hết.

Đi xe buýt cũng giúp tôi có thêm nhiều bạn bè hơn, tôi quen được nhiều bạn mới và học được ở họ nhiều đức tính tốt. Tôi thích được nhìn thấy khuôn mặt Hồng luôn mỉm cười, tôi “hợp” cái tính hài hước vẫn khen tôi có giọng đọc hay và có năng khiếu. Những lời động viên, khích lệ ấy thực sự rất cần thiết đối với một đứa trẻ, mỗi lần nghe những lời nói ân cần ấy tôi lại cảm thấy rất vui và tôi biết rằng mình không đơn độc. Ngay cả khi tôi đập mấy cái bát trong nhà để lấy mảnh sành chơi hay khi tôi phạm lỗi ở lớp phải làm bản kiểm điểm, ông không trách mà chỉ nhìn vào mắt mà bảo: “Cháu có thấy mình có lỗi không?”. Chỉ như vậy thôi nhưng tôi lại cảm thấy rất buồn và hối lỗi bởi tôi biết tôi đã khiến ông thất vọng.

Những năm sau đó, bố mẹ tôi được chuyển công tác về gần nhà, ông tôi cũng đã già và yếu nên không lên thăm tôi được. Tôi thì quá bận rộn với việc học và hàng chục kế hoạch khác nên cũng không còn thời gian nhớ tới ông, thậm chí cũng không gọi điện thoại cho ông. Đến khi tôi được biết là ông đã mất thì lúc đó tôi mới chợt nhận ra rằng ông gần gũi với tôi biết bao, rằng bao lâu nay tôi đã vô tình bỏ rơi vị “thiên thần già” của mình...

Tôi cũng đã khóc, cũng đã buồn và quan trọng hơn là đã biết biến nỗi buồn thành động lực khiến tôi sống tốt hơn bởi tôi biết ông vẫn ở ngay đây, trong lòng tôi, để nhắc tôi cách đứng dậy sau khi ngã.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về ông tôi** Ngữ văn lớp 8 hay nhất file word, pdf hoàn toàn miễn phí.